

uitspraak

RECHTBANK OVERIJSEL

Zittingsplaats Zwolle

Bestuursrecht

zaaknummer: AWB 19/498

uitspraak van de enkelvoudige kamer in het geschil tussen

Coöperatie Mobilisation for the Environment U.A., gevestigd te Nijmegen,
Vereniging Leefmilieu, gevestigd te Nijmegen,
eisers,
gemachtigde: mr. V. Wösten,

en

het college van gedeputeerde staten van Overijssel, verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 11 april 2016 (het primaire besluit) heeft verweerder aan Maatschap Van der Weerd Van Triest (hierna te noemen: belanghebbende) een vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbwet) verleend voor het wijzigen van een pluimveehouderij aan de Erveweg 10 in Welsum.

Bij besluit van 3 augustus 2016 heeft verweerder het hiertegen door eisers gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen het besluit van 3 augustus 2016 hebben eisers beroep ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling). Bij uitspraak van 10 oktober 2018 heeft de Afdeling het beroep gegrond verklaard en het besluit van 3 augustus 2016 vernietigd.

Naar aanleiding van de uitspraak van de Afdeling heeft belanghebbende op 6 november 2018 zijn aanvraag van 23 oktober 2015 gewijzigd. Op basis van deze gewijzigde aanvraag heeft verweerder bij besluit van 18 december 2018 (het bestreden besluit) aan belanghebbende een vergunning op grond van de Wet natuurbescherming (Wnb) verleend voor het wijzigen van een pluimveebedrijf aan de Erveweg 10 in Welsum.

Tegen het bestreden besluit hebben eisers bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar naar de rechtbank doorgestuurd om het als beroep te behandelen. Daarbij heeft verweerder gesteld dat het bestreden besluit een nieuw besluit op bezwaar betreft.

Overwegingen

1. De rechtbank doet op grond van artikel 8:54 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) uitspraak zonder zitting.

2. Op 1 januari 2017 is de Nbwet komen te vervallen en is de Wnb in werking getreden.

In artikel 9.4, eerste lid, van de Wnb is opgenomen dat vergunningen als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbwet gelden als vergunningen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb.

Artikel 9.10, tweede lid, van de Wnb bepaalt dat vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van de Wnb op bezwaarschriften die betrekking hebben op het nemen van een besluit krachtens de Nbwet, wordt beslist overeenkomstig de Wnb.

3. De rechtbank volgt verweerder in zijn conclusie dat het bestreden besluit een nieuw besluit op bezwaar betreft.

4. Verweerder heeft bij het primaire besluit, zoals gehandhaafd bij bestreden besluit, vergunning verleend voor een veehouderij die stikstofdepositie veroorzaakt op stikstofgevoelige natuurwaarden in Natura 2000-gebieden. Verweerder heeft daarbij toepassing gegeven aan het Programma Aanpak Stikstof 2015-2021 (hierna: PAS) en de daarbij behorende regelgeving die vanaf 1 juli 2015 van kracht is. De vergunning kan volgens verweerder worden verleend onder verwijzing naar de passende beoordeling die voor het PAS is opgesteld. Met de toepassing en uitvoering van het PAS is volgens verweerder gewaarborgd dat de stikstofdepositie die de veehouderij zal veroorzaken niet zal leiden tot een aantasting van de natuurwaarden in Natura 2000-gebieden.

5. De strekking van het beroep van eisers is – kort gezegd – dat de vergunning niet kon worden verleend onder verwijzing naar de passende beoordeling die voor het PAS is gemaakt, omdat de passende beoordeling en het PAS niet voldoen aan artikel 6 van de Habitatrictlijn.

6. De Afdeling heeft in de uitspraak van 29 mei 2019, ECLI:NL:RVS:2019:1603, geoordeeld dat de passende beoordeling die aan het PAS ten grondslag ligt niet voldoet aan de eisen die uit artikel 6 van de Habitatrictlijn voortvloeien.

7. Het voorgaande betekent dat verweerder de vergunning voor de veehouderij niet kon verlenen onder verwijzing naar de passende beoordeling die voor het PAS is gemaakt. Het bestreden besluit is genomen in strijd met de artikelen 2.7, derde lid, en 2.8 van de Wnb. De overige beroepsgronden behoeven thans geen bespreking.

8. Het beroep is kennelijk gegrond. Het bestreden besluit dient te worden vernietigd en het primaire besluit dient te worden herroepen. Verweerder zal opnieuw op de aanvraag van belanghebbende moeten beslissen.

9. De rechtbank is gebleken dat verweerder de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van toepassing heeft verklaard voor besluiten op basis van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. Verweerder moet daarom voor het nieuw te nemen besluit toepassing geven aan afdeling 3.4 van de Awb. De rechtbank wijst er in navolging van de uitspraak van de

Afdeling van 29 mei 2019, ECLI:NL:RVS:2019:1603, op dat verweerder ervan mag uitgaan dat de in artikel 3:18, eerste en tweede lid, van de Awb genoemde termijnen de dag na verzending van deze uitspraak aanvangen. De beslistermijn die in artikel 5.1 van de Wnb is bepaald is in dit geval niet van toepassing.

10. Er bestaat aanleiding voor een proceskostenveroordeling. De rechtbank stelt vast dat de proceskosten van eisers uitsluitend bestaan uit kosten voor door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand. Verder dient ook een proceskostenvergoeding voor de bezwaarfase te worden toegekend, omdat het primaire besluit wordt herroepen. De rechtbank stelt de hoogte van de proceskostenvergoeding vast op € 1.024,- (1 punt voor het indienen van het beroep en 1 punt voor het indienen van het bezwaar; waarde per punt: € 512,-; wegingsfactor 1). De rechtbank maakt uit de stukken op dat gemachtigde van eisers de hoorzitting in bezwaar op 4 juli 2016 niet heeft bijgewoond.

Verder dient verweerder het door eisers betaalde griffierecht aan hen terug te betalen.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit van 18 december 2018, kenmerk 2018/0538322;
- herroept het primaire besluit van 11 april 2016, kenmerk 2016/0085157;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eisers tot een bedrag van € 1.024,-;
- gelast verweerder het betaalde griffierecht van € 345,- aan eisers te vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.J.B. Cornelissen rechter, in aanwezigheid van mr. P.J.H. Bijleveld, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op

- 8 AUG 2019

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

- 8 AUG 2019

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan verzet worden ingesteld bij deze rechtbank. De indiener van het verzetschrift kan daarbij vragen in de gelegenheid te worden gesteld over het verzet te worden gehoord.